

Hladový hroch

Klára Soukupová
Veronika Zemánková

Potřeby:

- 2 krabice od džusu - jedna větší, druhá menší
- ruličky od toal.papíru
- Izolepa
- barevné papíry
- špejle

Provedení:

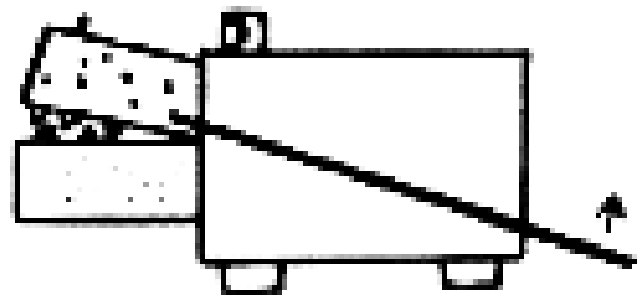
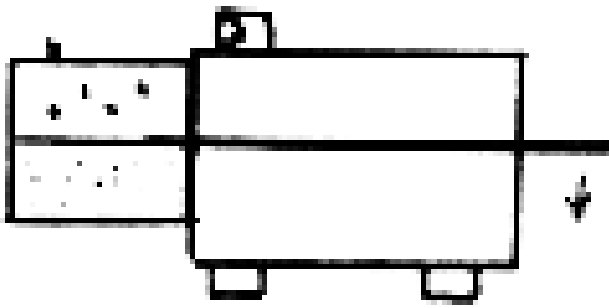
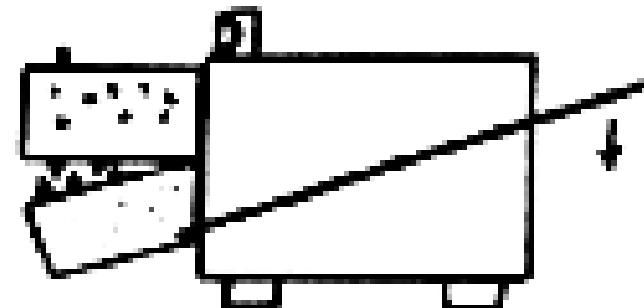
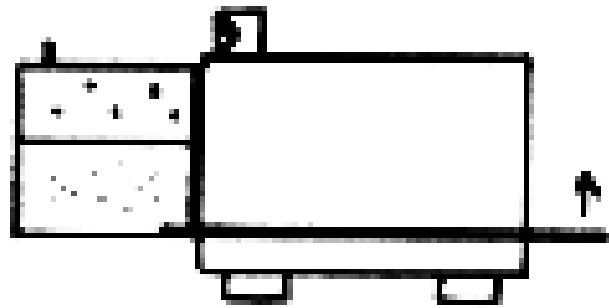
- tělo hrocha bude tvořit krabice od džusu, odstříhni z ní jednu nejmenší stěnu, do protější stěny vystříhni svislý otvor tak, aby se v něm mohla pohybovat tyčka nahoru a dolů
- z druhé menší krabice udělej tlamu hrocha tím, že ji podélně rozřízneš v polovině, ke spodní části čelisti přilep tyčku

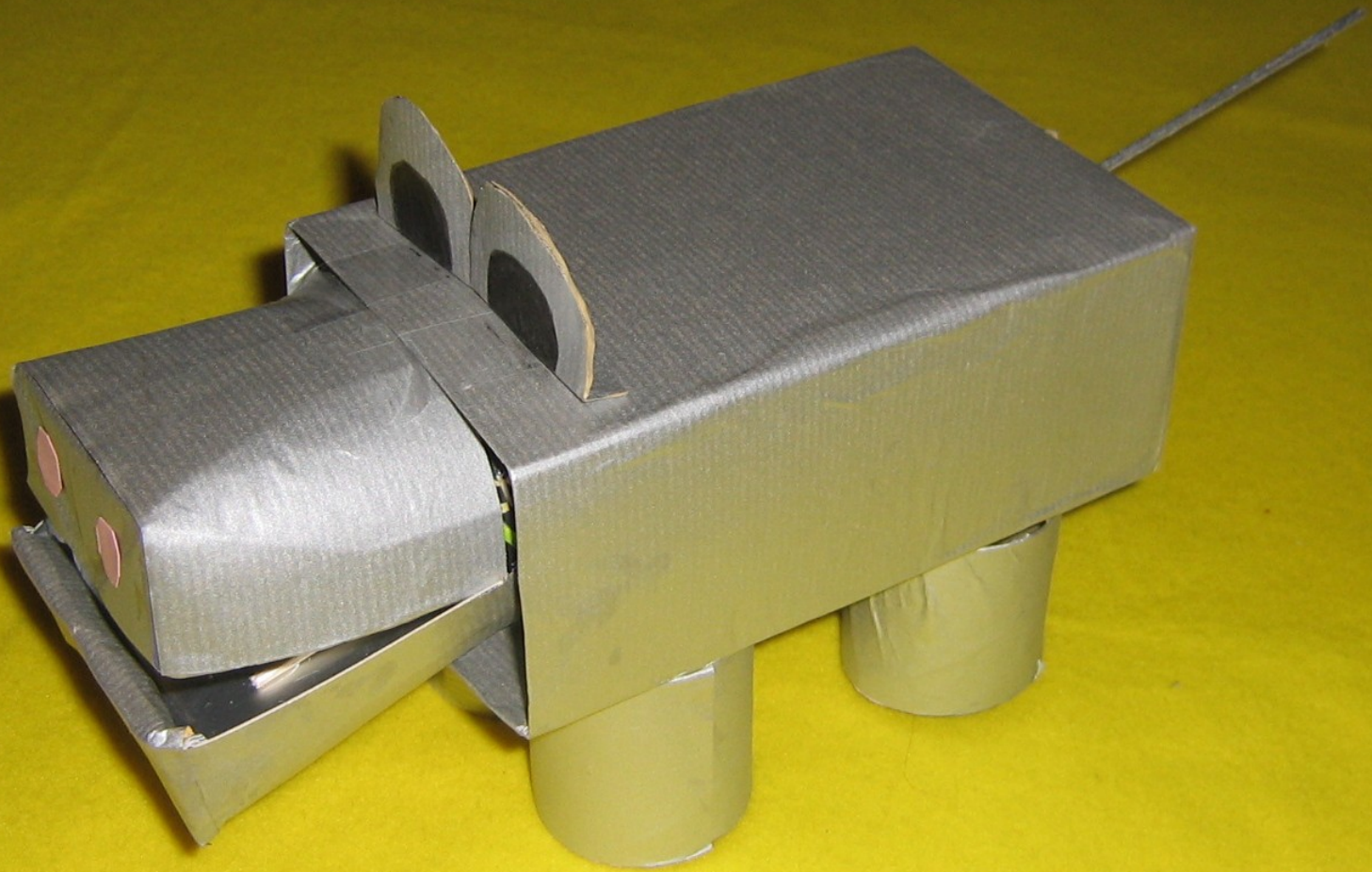
- tělem hrocha protáhni tyčku
- obě krabice do sebe zasuň a malou krabici k větší přilep izolepou
- nožky udělej z trubky od alobalu, hrocha si barevnými papíry polep

Hrocha si vyzkoušej:

- tyčkou pohybuješ nahoru a dolů, tlama hrocha bude hýbat dolní čelistí
- přemýšlej, jak bys to udělal, aby hroch hýbal horní částí tlamy
- dej hrochovi trochu najíst (např. pár maticek), tak aby tlama byla vyvážená a šťouchnutím do tyčky chvíli kývala

Hroch

- **Třída:** savci,
- **Řád:** sudokopytníci,
- **Čeled':** hrochovití

Copyright © 2001 Loraine Wauer-Ferus

<http://www.billybear4kids.com>

- **Zeměpisné rozšíření:** Afrika jižně od Sahary
- **Biotop:** výhradně v blízkosti dostatečně hluboké vody s bohatými břehovými porosty
- **Potrava:** tráva a další byliny, vodní rostliny – denně spotřebuje až 60 kg

© Rainer Erl www.Erl-Naturfoto.de

- **Rozměry:** hmotnost 1 000 - 4 500 kg, délka těla 2,8 - 4,5 m, délka ocasu 35 - 50 cm, výška v kohoutku 1,3 - 1,7 m
- **Rozmnožování:** Samice je březí 227 - 240 dní, poté rodí v srpnu nebo v září 1 mládě (výjimečně dvojčata), které váží 25 - 55 kg. Kojí ho pod vodou.

- **Věk:** v chovech až kolem 50 let
- **Počet zubů:** 36 - 40
- Došlapuje na všechny 4 prsty.

Něco o nich

- Po velrybě a slonech jsou hroši nejmohutnějšími savci dnešního světa. Váží několik tun a jsou těžší než africký nosorožec, který je už přece pořádný chlapík. Po slonovi a nosorožci tuponosém je 3. největším zvířetem Afriky.

- Latinský název pro hrocha „Hippopotamus“ lze přeložit jako „říční kůň.“ Hroši tráví většinu času ve vodě, ale jsou příbuzní spíše skotu než koním.

Z minulosti

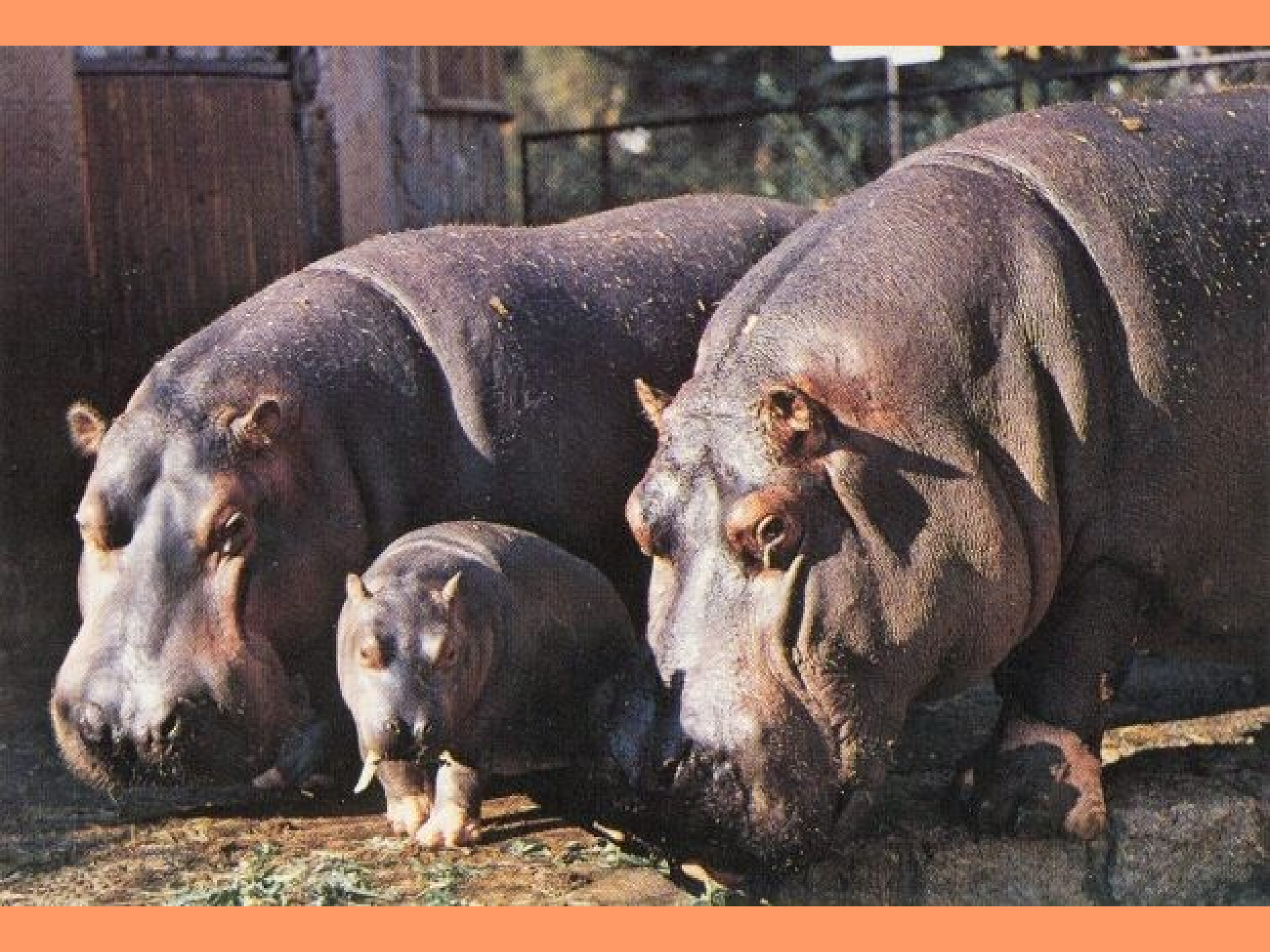
- Hroch byl dobře znám již starověkým národům. Na nástěnných malbách starých Egyptanů vidíme, že hroši obývali celý Nil a že lov na ně byl oblíbenou zábavou velmožů. Z Bible je patrné, že žili i na březích Jordánu.

- Řeční a římské spisovatele od Hérodota až po Plinia o nich často psali a popisovali jejich způsob života. Už v 1. stol. př. n. l. dováželi Římané živé hrochy do svých arén, kde byli zabíjeni při gladiátorských hrách.

- Hroch má velice působivou tlamu. Český šlechtic Kryštof Harant z Polžic a Bezdružic o něm napsal po návratu ze své cesty do Svaté země, že "je to zvíře podivné, žije ve vodě a má hubu pleskatou."

- Špičáky hrochů jsou stejně cenné jako slonovina, navíc nežloutnou, a proto se z nich dříve vyráběly umělé chrupy pro lidi.